

Ела, Пенчо, да се помолимъ! — извикала пенчовата майка и дълго-дълго се молили.

И така, тѣ станали богати; но, прѣди да уредятъ себе си, съградили голѣми здания, прибрали колкото бѣдни имало въ градеца и ги настанили въ тѣхъ, като въ сѣщото врѣме лѣкували и болнитѣ.

Отъ тогава тѣ заживѣли щастливъ животъ, всеки ги почиталъ и умрѣли спокойно на стари години.

Микроскопъ.

Мари́йка бѣше ученичка отъ III отдѣление. Тя бѣ първа между другаркитѣ си по прилежание. А защо бѣ първа? — затуй, защото винаги съ внимание слушаше туй, що разказваше учителката ѝ, а, ако нѣщо не разбираше, тя не се срамѣше да пита.

Веднѣжъ имаха урокъ по *естествовъдѣние* — за кръвообращението. Тѣкмо що се свърши урока, училищния звѣнецъ издрѣнка за молитва, та Мари́йка не свари да попита учителката си за туй, което тя не разбра въ урока.

— Е, Мари́йке, какво ново нѣщо научихте днесъ? — запита я майка ѝ, щомъ тя си дойде въ къщи.